EUROOPA
KOMISJON

Brüssel, 31.3.2020
COM(2020) 124 final

2020/0048 (NLE)

Ettepanek:

NÕUKOGU RAKENDUSOTSUS,

mille kohaselt lubatakse Itaalial kohaldada erimeedet, millega tehakse erand direktiivi 2006/112/EÜ (mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi) artiklist 285

SELETUSKIRI

Vastavalt nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ[1] (mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi) (edaspidi „käibemaksudirektiiv“) artikli 395 lõikele 1 võib nõukogu ühehäälselt komisjoni ettepaneku põhjal anda igale liikmesriigile loa võtta erimeetmeid kõnealuse direktiivi sätetest erandite tegemiseks eesmärgiga lihtsustada käibemaksu kogumist või hoida ära teatavat liiki maksudest kõrvalehoidumist või maksustamise vältimist.

Kirjas, mille komisjon registreeris 26. juulil 2019, taotles Itaalia luba jätkata kuni 31. detsembrini 2022 käibemaksuvabastuse kohaldamist maksukohustuslaste suhtes, kelle aastakäive on väiksem teatavast künnisest, nagu on sätestatud käibemaksudirektiivi artiklis 285, suurendada seda künnist 65 000 eurolt 100 000 eurole ja kohaldada samal ajal asjaomaste maksukohustuslaste suhtes kohustuslikku elektroonilist arvete esitamise korda ning tõsta vabatahtlike organisatsioonide ja sotsiaalse heaolu parandamise ühenduste künnist 130 000 euroni.

Käibemaksudirektiivi artikli 395 lõike 2 kohaselt teavitas komisjon 20. septembri 2019. aasta kirjas Itaalia taotlusest teisi liikmesriike. Komisjon teatas 23. septembri 2019. aasta kirjaga Itaaliale, et tal on taotluse hindamiseks kogu vajalik teave.

Pärast mitteametlikke arutelusid komisjoni pädevate talitustega ja täiendavaid poliitilisi hinnanguid riiklikul tasandil otsustas Itaalia oma esialgset taotlust muuta, millest teavitati 26. novembril 2019 saadetud kirjas, mis registreeriti komisjonis 5. detsembril 2019.

Kõnealuses kirjas palus Itaalia võtta tagasi oma taotluse suurendada maksuvabastuse künnist 65 000 eurolt 100 000 eurole, selgitades, et see taotlus põhines siseriiklikul normil, mis kavatsetakse kehtetuks tunnistada. Selle asemel väljendas Itaalia soovi säilitada praegune 65 000 euro suurune künnis, mis on kooskõlas maksumaksjate suhtes kohaldatava ühtse maksumäära skeemiga otseste maksude valdkonnas. Lisaks palus Itaalia võtta tagasi taotluse, mis käsitles 130 000 euro suurust künnist vabatahtlike organisatsioonidele ja sotsiaalse heaolu parandamise ühendustele, kuna see on seotud otsese maksustamise meetmetega, mis ei ole veel jõustunud. Itaalia jättis endale õiguse esitada vastav taotlus uuesti pärast seda, kui kõnealused üldmeetmed on jõustunud. Pärast seda, kui liikmesriigid olid majandus- ja rahandusküsimuste nõukogu (ECOFIN) 8. novembri 2019. aasta istungil kokku leppinud komisjoni ettepanekus väikeettevõtjate suhtes kohaldatavate uute lihtsustamiseeskirjade kohta,[2] mis võeti vastu 18. veebruaril 2020[3] ja jõustub 1. jaanuaril 2025, taotles Itaalia erandi kehtivusaja pikendamist 31. detsembrini 2024.

Käibemaksudirektiivi artikli 395 lõike 2 kohaselt teatas komisjon 10. detsembri 2019. aasta kirjaga Itaalia esialgse taotluse parandustest teistele liikmesriikidele. Komisjon teatas 11. detsembri 2019. aasta kirjaga Itaaliale, et tal on taotluse hindamiseks kogu vajalik teave.

---

1 ELT L 347, 11.12.2006, lk 1.

2 Ettepanek: Nõukogu direktiiv, millega muudetakse direktiivi 2006/112/EÜ (mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi) väikeettevõtete erikorra osas (COM(2018) 21 final).

3 Nõukogu 18. veebruari 2020. aasta direktiiv (EL) 2020/285, millega muudetakse direktiivi 2006/112/EÜ (mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi) väikeettevõtete erikorra osas ning määrust (EL) nr 904/2010 halduskoostöö ja teabevahetuse osas, mille eesmärk on teostada järelevalvet väikeettevõtete erikorra nõuetekohase kohaldamise üle (ELT L 62, 2.3.2020, lk 13).

1. ETTEPANEKU TAUST

• Ettepaneku põhjused ja eesmärgid

Käibemaksudirektiivi XII jaotise 1. peatükiga on liikmesriikidel lubatud kohaldada väikeettevõtjate suhtes erikorda, sealhulgas kohaldada käibemaksuvabastust selliste maksukohustuslaste suhtes, kelle aastakäive ei ületa teatavat summat. Selle maksuvabastuse alla kuuluvad maksukohustuslased ei pea oma tarnete pealt käibemaksu tasuma ning seega ei saa sisendkäibemaksu maha arvata.

Võimalus kohaldada väikeettevõtjate suhtes spetsiaalseid käibemaksueeskirju, sealhulgas maksuvabastusi või astmelisi maksusoodustusi, kehtestati kõigepealt nõukogu direktiivi 67/228/EMÜ[4] artikliga 14. Liikmesriikidel, kes kõnealuse sättega ettenähtud võimalust siiski ei kasutanud, lubati hiljem vastavalt direktiivi 77/388/EMÜ[5] artikli 24 lõike 2 punktile b, mis on nüüdseks uuesti sõnastatud käibemaksudirektiivi artikli 285 esimeseks lõikeks, kohaldada käibemaksuvabastust üksnes selliste maksukohustuslaste suhtes, kelle aastakäive ei ületa 5 000 eurot või samaväärset summat riigi vääringus.

Itaalia ei ole kunagi kasutanud nõukogu direktiivi 67/228/EMÜ artiklis 14 sätestatud võimalust. 2007. aastal taotles ta luba teha erand artikli 285 esimesest lõigust, vabastades käibemaksust maksukohustuslased, kelle aastakäive ei ületa 30 000 eurot. Selle taotluse ajendiks oli Itaalia majandusstruktuur, mis koosneb suures osas väga väheste töötajatega mikroettevõtjatest, ning Itaalia soov lihtsustada väikeettevõtjate käibemaksukohustusi ja hõlbustada käibemaksu kogumist riigi maksuameti jaoks. Nõukogu otsusega 2008/737/EÜ[6] lubati erandmeede võtta kuni 31. detsembrini 2010. Meede oli vabatahtlik, võimaldades väikeettevõtjatel valida tavapärase käibemaksusüsteemi.

Seejärel lubati Itaalial pikendada erandi kehtivusaega kuni 31. detsembrini 2013 nõukogu rakendusotsusega 2010/688/EL,[7] seejärel kuni 31. detsembrini 2016 nõukogu rakendusotsusega 2013/678/EL,[8] millega ühtlasi suurendati erandi maksimummäära 30 000 eurolt 65 000 eurole, ning lõpuks kuni 31. detsembrini 2019 nõukogu rakendusotsusega (EL) 2016/1988[9].

Itaalia praegune (muudetud) taotlus pikendada erandmeetme kehtivusaega kuni 31. detsembrini 2024, suurendamata praegust 65 000 euro suurust künnist (või mis tahes suuremat väärtust, mis on selle künnisega reaalväärtuses samaväärne), põhineb samadel alustel kui eelmistes taotlustes.

---

4 Nõukogu 11. aprilli 1967. aasta teine direktiiv 67/228/EMÜ käibemakse käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta – ühise käibemaksusüsteemi struktuur ja kohaldamiskord (EÜT 71, 14.4.1967, lk 1303).

5 Nõukogu 17. mai 1977. aasta kuues direktiiv 77/388/EMÜ kumuleeruvate käibemaksudega seotud liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta – ühine käibemaksusüsteem: ühtne maksubaas (EÜT L 145, 13.6.1977, lk 1).

6 Nõukogu 15. septembri 2008. aasta otsus 2008/737/EÜ, mille kohaselt lubatakse Itaalia Vabariigil kohaldada meedet, millega tehakse erand direktiivi 2006/112/EÜ (mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi) artiklist 285 (ELT L 249, 18.9.2008, lk 13).

7 Nõukogu 15. oktoobri 2010. aasta rakendusotsus 2010/688/EL, mille kohaselt lubatakse Itaalia Vabariigil kohaldada erimeedet, millega tehakse erand direktiivi 2006/112/EÜ (mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi) artiklist 285 (ELT L 294, 12.11.2010, lk 12).

8 Nõukogu 15. novembri 2013. aasta rakendusotsus 2013/678/EL, millega Itaalia Vabariigil lubatakse jätkuvalt kohaldada erimeedet, millega tehakse erand ühist käibemaksusüsteemi käsitleva direktiivi 2006/112/EÜ artiklist 285 (ELT L 316, 27.11.2013, lk 35).

9 Nõukogu 8. novembri 2016. aasta rakendusotsus (EL) 2016/1988, millega muudetakse rakendusotsust 2013/678/EL, millega Itaalia Vabariigil lubatakse jätkuvalt kohaldada erimeedet, millega tehakse erand ühist käibemaksusüsteemi käsitleva direktiivi 2006/112/EÜ artiklist 285 (ELT L 306, 15.11.2016, lk 11).

Itaalia väidab, et väikestel ja keskmise suurusega ettevõtjatel, eelkõige mikroettevõtjatel, on riigi finantssektorivälises ettevõtlussektoris nii lisandväärtuse kui ka tööhõive seisukohast keskne roll. Võttes arvesse ebaproportsionaalseid käibemaksunõuete täitmisega seotud kulusid, mida sellised ettevõtjad suurettevõtjatega võrreldes kannavad, ning asjaolu, et majanduskriis neid endiselt mõjutab, väidab Itaalia, et erandmeede on oluline stiimul nende majandustegevuse alustamiseks ja konsolideerimiseks.

Sellega seoses rõhutatakse, et erandmeetme mõju lõpptarbimise etapis kogutavale maksutulule on tühine, samas kui selle mõju on märkimisväärne nii asjaomaste maksukohustuslaste maksukohustuste kui ka maksuhalduri jaoks käibemaksu kogumise korra lihtsustamise seisukohast. Tuleb märkida, et meede mõjutab 1 332 000 maksukohustuslast, kes moodustavad 25 % potentsiaalselt asjaomastest maksukohustuslastest. Itaalia hinnangul vähenevad tulud kokku 385,7 miljoni euro võrra.

Itaalia esitatud teabe põhjal ilmneb, et erandmeetme pikendamise taotluse eesmärk on vabastada väikeettevõtjad mitmest tavapärase käibemaksukorra kohasest käibemaksukohustustest ning vähendada maksuhalduri koormust maksude kogumisel ja väikeettevõtjate auditeerimisel. See võimaldaks maksuhalduril keskenduda kontrollitegevuses suurematele maksukohustuslastele. Erandmeede on seega kooskõlas käibemaksudirektiivi artikli 395 lõike 1 esimese lõiguga, mis võimaldab liikmesriikidel kehtestada erimeetmeid, millega kehtestatakse erand käibemaksudirektiivi sätetest, et lihtsustada käibemaksu kogumise menetlust. Sellega seoses korratakse, et meede on ja jääb maksukohustuslaste jaoks vabatahtlikuks ning neil lubatakse valida tavapärane käibemaksukord.

Nagu Itaalia on tõendanud, ei mõjuta erandmeetme võtmine eeldatavasti kuigi palju tema poolt lõpptarbimisetapil kogutava maksutulu kogusummat ega mõjuta ebasoodsalt käibemaksust tulenevaid liidu omavahendeid. Seega tundub erandmeede olevat kooskõlas käibemaksudirektiivi artikli 395 lõike 1 teise lõiguga.

Eespool öeldut arvesse võttes ja arvestades, et ELi õigusraamistik ja faktiline olukord jäävad samaks, näib erandmeetme kehtivusaja taotletud pikendamine olevat põhjendatud. Seetõttu tehakse ettepanek Itaalia taotlus rahuldada.

Üldiselt on erandid ajaliselt piiratud, et oleks võimalik hinnata erandi asjakohasust ja tõhusust. Nagu eespool märgitud, vaadati hiljuti läbi ka käibemaksudirektiivi artiklite 281–294 sätted väikeettevõtjate erikorra kohta. Uues direktiivis väikeettevõtjate suhtes kohaldatavate lihtsamate käibemaksueeskirjade kohta[10] nõutakse, et liikmesriigid võtaksid vastu ja avaldaksid hiljemalt 31. detsembriks 2024 õigusnormid, mis on vajalikud uute eeskirjade järgimiseks. Liikmesriigid peavad neid siseriiklikke sätteid kohaldama alates 1. jaanuarist 2025.

Seepärast on asjakohane anda Itaaliale luba jätkata erandmeetme kohaldamist kuni 31. detsembrini 2024. Kuna komisjon võtab erandi tegemist lubava otsuse vastu pärast nõukogu rakendusotsuse (EL) 2016/1988 kehtivuse lõppemist (st pärast 31. detsembrit 2019), ei saa käesoleva ettepanekuga pikendada kõnealuse otsusega lubatud erandi kehtivuse lõppemise kuupäeva.

[10] Vt joonealune märkus 3.

- **Kooskõla poliitikavaldkonnas praegu kehtivate õigusnormidega**

Erandmeede on kooskõlas 18. veebruaril 2020 vastu võetud uue direktiivi (millega muudetakse käibemaksudirektiivi artikleid 281–294 väikeettevõtjate erikorra osas) põhimõtetega, mis tulenevad käibemaksu tegevuskavast[11] ja mille eesmärk on luua nende ettevõtjate jaoks ajakohane lihtsustatud kord. Eelkõige püütakse sellega vähendada käibemaksunõuete täitmisega seotud kulusid ja konkurentsimoonutusi nii riigis kui ka ELi tasandil, vähendada künniseefekti negatiivset mõju ning lihtsustada ettevõtjatel eeskirjade järgimist ja maksuhalduritel järelevalve tegemist.

Lisaks on 65 000 euro suurune künnis kooskõlas uue direktiiviga, kuna see võimaldab liikmesriikidel kehtestada käibemaksuvabastuse jaoks nõutava aastakäibe künnise, mis ei ületa 85 000 eurot (või sellega samaväärset summat riigi valuutas).

Samasuguseid erandeid, mis vabastavad käibemaksumaksukohustuslased, kelle aastakäive jääb allapoole teatavat künnist, nagu on sätestatud käibemaksudirektiivi artiklis 285, on tehtud ka teistele liikmesriikidele. Maltale[12] on antud 20 000 euro suurune künnis; Madalmaadele[13] 25 000 euro suurune künnis; Luksemburgile[14] 35 000 euro suurune künnis; Poolale,[15] Eestile[16] ja Lätile[17] 40 000 euro suurune künnis; Horvaatiale[18] ja Leedule[19] 45 000 euro suurune künnis; Ungarile[20] 48 000 euro suurune künnis; Sloveeniale[21] 50 000 euro suurune künnis; ning Rumeeniale[22] 88 500 euro suurune künnis.

---

11 Komisjoni teatis Euroopa Parlamendile, nõukogule ning Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele käibemaksu tegevuskava kohta „Ühtse ELi käibemaksuala suunas – On aeg otsustada“ (COM(2016) 148 final).

12 Nõukogu 20. veebruari 2018. aasta rakendusotsus (EL) 2018/279, millega lubatakse Maltal kohaldada erimeedet, millega tehakse erand direktiivi 2006/112/EÜ (mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi) artiklist 287 (ELT L 54, 24.2.2018, lk 14).

13 Nõukogu 4. detsembri 2018. aasta rakendusotsus (EL) 2018/1904, mille kohaselt lubatakse Madalmaadel kehtestada erimeede, millega tehakse erand ühist käibemaksusüsteemi käsitleva direktiivi 2006/112/EÜ artiklist 285 (ELT L 310, 6.12.2018, lk 25).

14 Nõukogu 19. detsembri 2019. aasta rakendusotsus (EL) 2019/2210, millega muudetakse rakendusotsust 2013/677/EL, mille kohaselt lubatakse Luksemburgil kehtestada erimeede, millega tehakse erand ühist käibemaksusüsteemi käsitleva direktiivi 2006/112/EÜ artiklist 285 (ELT L 332, 23.12.2019, lk 155).

15 Nõukogu 4. detsembri 2018. aasta rakendusotsus (EL) 2018/1919, millega muudetakse otsust 2009/790/EÜ, mille kohaselt lubatakse Poola Vabariigil kohaldada meedet, millega tehakse erand direktiivi 2006/112/EÜ (mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi) artiklist 287 (ELT L 311, 7.12.2018, lk 32).

16 Nõukogu 21. märtsi 2017. aasta rakendusotsus (EL) 2017/563, millega lubatakse Eesti Vabariigil kohaldada erimeedet, millega tehakse erand direktiivi 2006/112/EÜ (mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi) artiklist 287 (ELT L 80, 25.3.2017, lk 33).

17 Nõukogu 18. detsembri 2017. aasta rakendusotsus (EL) 2017/2408, millega lubatakse Läti Vabariigil kohaldada erimeedet, millega tehakse erand direktiivi 2006/112/EÜ (mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi) artiklist 287 (ELT L 342, 21.12.2017, lk 8).

18 Nõukogu 25. septembri 2017. aasta rakendusotsus (EL) 2017/1768, millega lubatakse Horvaatia Vabariigil kehtestada erimeede, millega tehakse erand direktiivi 2006/112/EÜ (mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi) artiklist 287 (ELT L 250, 28.9.2017, lk 71).

19 Nõukogu 10. oktoobri 2017. aasta rakendusotsus (EL) 2017/1853, millega muudetakse rakendusotsust 2011/335/EL, mille kohaselt lubatakse Leedu Vabariigil kohaldada meedet, millega tehakse erand direktiivi 2006/112/EÜ (mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi) artiklist 287 (ELT L 265, 14.10.2017, lk 15).

20 Nõukogu 2. oktoobri 2018. aasta rakendusotsus (EL) 2018/1490, millega lubatakse Ungaril kehtestada erimeede, millega tehakse erand direktiivi 2006/112/EÜ (mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi) artiklist 287 (ELT L 252, 8.10.2018, lk 38).

21 Nõukogu 6. novembri 2018. aasta rakendusotsus (EL) 2018/1700, millega muudetakse rakendusotsust 2013/54/EL, mille kohaselt lubatakse Sloveenia Vabariigil kehtestada erimeede, millega tehakse erand

Nagu juba mainitud, peaks käibemaksudirektiivi kohaldamisega seotud erandite kehtivus olema alati ajaliselt piiratud, et oleks võimalik hinnata nende mõju. Erandmeetme kehtivusaja pikendamine kuni 31. detsembrini 2024, mida Itaalia taotles, on kooskõlas väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjate suhtes kohaldatavaid lihtsamaid käibemaksueeskirju käsitleva uue direktiivi nõuetega. Kõnealuses direktiivis on sätestatud, et liikmesriigid peavad kohaldama 1. jaanuaril 2025 siseriiklikke õigusnorme, mille nad peavad selle direktiivi järgimiseks vastu võtma.

Kavandatud meede on seega kooskõlas käibemaksudirektiivi sätetega.

Kooskõla muude liidu tegevuspõhimõtetega

Komisjon on oma iga-aastastes tööprogrammides pidevalt rõhutanud vajadust väikeettevõtjate jaoks kehtivate lihtsamate eeskirjade järele. Sellega seoses viidatakse komisjoni 2020. aasta tööprogrammis[23] sihtotstarbelisele VKEde strateegiale, mis lihtsustab väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjate tegevust, kasvamist ja laienemist. Erandmeede on nende eesmärkidega kooskõlas eelarve-eeskirjade osas. Meede on kooskõlas komisjoni 2017. aasta tööprogrammiga,[24] milles märgiti, et väikeettevõtjate käibemaksukohustuse täitmisega seotud halduskoormus on suur ning tehnilised uuendused tekitavad tõhusa maksukogumise jaoks uusi väljakutseid, ja rõhutati vajadust lihtsustada väiksemate ettevõtjate jaoks käibemaksukorda.

Samuti on meede kooskõlas 2015. aasta ühtse turu strateegiaga,[25] milles komisjon seadis eesmärgiks aidata väikestel ja keskmise suurusega ettevõtjatel kasvada, muu hulgas vähendades halduskoormust, mis takistab neil ühtse turu võimaluste täielikku ärakasutamist. See on ka kooskõlas lähenemisviisiga, mida komisjon järgis 2013. aasta teatises „Tegevuskava „Ettevõtlus 2020“: Ettevõtlikkuse taaselavdamine Euroopas“[26], milles rõhutati vajadust lihtsustada maksualaseid õigusakte väikeettevõtjate jaoks.

Lisaks on meede kooskõlas ELi poliitikaga, mis käsitleb väikesi ja keskmise suurusega ettevõtjaid, nagu on märgitud 2016. aasta teatises idufirmade kohta[27] ja 2008. aasta teatises „„„Kõigepealt mõtle väikestele“ – Euroopa väikeettevõtlusalgatus „Small Business Act““,[28]

---

direktiivi 2006/112/EÜ (mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi) artiklist 287 (ELT L 285, 13.11.2018, lk 78).

22 Nõukogu 10. oktoobri 2017. aasta rakendusotsus (EL) 2017/1855, mille kohaselt lubatakse Rumeenial kohaldada erimeedet, millega tehakse erand direktiivi 2006/112/EÜ (mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi) artiklist 287 (ELT L 265, 14.10.2017, lk 19).

23 Komisjoni teatis Euroopa Parlamendile, nõukogule, Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele ning Regioonide Komiteele „Komisjoni 2020. aasta tööprogramm – Liit, mis seab kõrgemad sihid“ (COM(2020) 37 final).

24 Komisjoni teatis Euroopa Parlamendile, nõukogule, Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele ning Regioonide Komiteele „Komisjoni 2017. aasta tööprogramm“ (COM(2016) 710 final).

25 Komisjoni teatis Euroopa Parlamendile, nõukogule, Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele ning Regioonide Komiteele „Ühtse turu täiustamine: rohkem võimalusi inimestele ja ettevõtetele“ (COM(2015) 550 final).

26 Komisjoni teatis Euroopa Parlamendile, nõukogule, Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele ning Regioonide Komiteele „Tegevuskava „Ettevõtlus 2020“: Ettevõtlikkuse taaselavdamine Euroopas“ (COM(2012) 795 final).

27 Komisjoni teatis Euroopa Parlamendile, nõukogule, Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele ning Regioonide Komiteele „Euroopa uued liidrid: idu- ja kasvufirmade algatus“ (COM(2016) 733 final).

28 Komisjoni teatis Euroopa Parlamendile, nõukogule, Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele ning Regioonide Komiteele „„„Kõigepealt mõtle väikestele” – Euroopa väikeettevõtlusalgatus „Small Business Act““ (KOM(2008) 394 (lõplik)).

milles kutsutakse liikmesriike üles võtma õigusaktide väljatöötamisel arvesse VKEde eripära ja lihtsustama olemasolevat regulatiivset keskkonda.

2. ÕIGUSLIK ALUS, SUBSIDIAARSUS JA PROPORTSIONAALSUS

- **Õiguslik alus**

Käibemaksudirektiivi artikkel 395 on ainus võimalik õiguslik alus.

- **Subsidiaarsus (ainupädevusse mittekuuluva valdkonna puhul)**

Võttes arvesse käibemaksudirektiivi sätet, millel ettepanek põhineb, kuulub ettepanek Euroopa Liidu ainupädevusse. Seepärast subsidiaarsuse põhimõtet ei kohaldata.

- **Proportsionaalsus**

Otsus käsitleb liikmesriigile tema enda taotlusel antud luba ja sellega ei määrata mingeid kohustusi.

Erandi piiratud ulatust arvestades on erimeede kooskõlas taotletava eesmärgiga, st lihtsustada maksukogumist väikeste maksukohustuslaste ja maksuhalduri jaoks.

- **Vahendi valik**

Kavandatav vahend: nõukogu rakendusotsus.

Käibemaksudirektiivi artikli 395 kohaselt on erandi tegemine ühistest käibemaksueeskirjadest võimalik vaid komisjoni ettepaneku põhjal nõukogus ühehäälselt antud loa alusel. Nõukogu rakendusotsus on kõige sobivam õigusakt, sest selle saab adresseerida konkreetsele liikmesriigile.

3. JÄRELHINDAMISE, SIDUSRÜHMADEGA KONSULTEERIMISE JA MÕJU HINDAMISE TULEMUSED

- **Konsulteerimine sidusrühmadega**

Sidusrühmadega ei konsulteeritud. Käesolev ettepanek põhineb Itaalia esitatud taotlusel ja käsitleb ainult kõnealust konkreetset liikmesriiki.

- **Eksperdiarvamuste kogumine ja kasutamine**

Välisekspertide arvamusi ei olnud vaja kasutada.

- **Mõju hindamine**

Ettepanek võtta vastu nõukogu rakendusotsus on tehtud selleks, et pikendada lihtsustamismeedet, millega vabastatakse mitmest käibemaksukohustusest ettevõtjad, kelle aastakäive ei ületa 65 000 eurot. Sellel võib olla positiivne mõju halduskoormuse vähendamisele 2017. aastal ligikaudu 1 332 000 väikeettevõtja (mis moodustab 25 % potentsiaalselt asjaomastest maksukohustuslastest) ja maksuameti jaoks. Erandmeede on maksukohustuslaste jaoks vabatahtlik ja jääb selleks. Maksukohustuslastel on endiselt võimalus valida tavapärane käibemaksusüsteem kooskõlas direktiivi 2006/112/EÜ artikliga 290. Itaalia hinnangul on 2019. aasta käibemaksutulu mõju eelarvele 385,7 miljonit eurot, mida peetakse tühiseks.

- **Põhiõigused**

Ettepanek ei mõjuta põhiõiguste kaitset.

4. MÕJU EELARVELE

Ettepanekul puudub negatiivne mõju ELi eelarvele, sest Itaalia arvutab välja nõukogu määruse (EMÜ, Euratom) 1553/89 artikli 6 kohase hüvitise.

2020/0048 (NLE)

Ettepanek:

NÕUKOGU RAKENDUSOTSUS,

mille kohaselt lubatakse Itaalial kohaldada erimeedet, millega tehakse erand direktiivi 2006/112/EÜ (mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi) artiklist 285

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi,[29] eriti selle artikli 395 lõiget 1,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut

ning arvestades järgmist:

(1) Direktiivi 2006/112/EÜ artikli 285 esimese lõigu kohaselt võivad liikmesriigid, kes ei ole kasutanud nõukogu direktiivi 67/228/EMÜ[30] artiklis 14 sätestatud võimalust, vabastada käibemaksust maksukohustuslased, kelle aastakäive ei ületa 5 000 eurot või sellele vastavat summat riigi omavääringus.

(2) Nõukogu otsusega 2008/737/EÜ[31] lubati Itaalial kohaldada erimeedet, millega tehakse erand direktiivi 2006/112/EÜ artiklist 285 (edaspidi „erandmeede“), käibemaksuvabastust maksukohustuslaste suhtes, kelle aastakäive ei ületa 30 000 eurot. Erandmeedet lubati kasutada kuni 31. detsembrini 2010.

(3) Nõukogu rakendusotsusega 2010/688/EL[32] lubati Itaalial jätkata erandi kohaldamist kuni 31. detsembrini 2013.

(4) Nõukogu rakendusotsusega 2013/678/EL[33] lubati Itaalial jätkata erandi kohaldamist kuni 31. detsembrini 2016. Aastakäibe künnist tõsteti 65 000 euroni.

(5) Nõukogu rakendusotsusega (EL) 2016/1988[34] pikendati luba kohaldada erandit kuni 31. detsembrini 2019 või kuni jõustub direktiiv, millega muudetakse direktiivi

---

29 ELT L 347, 11.12.2006, lk 1.

30 Nõukogu 11. aprilli 1967. aasta teine direktiiv 67/228/EMÜ käibemakse käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta – ühise käibemaksusüsteemi struktuur ja kohaldamiskord (EÜT 71, 14.4.1967, lk 1303/67).

31 Nõukogu 15. septembri 2008. aasta otsus 2008/737/EÜ, mille kohaselt lubatakse Itaalia Vabariigil kohaldada meedet, millega tehakse erand direktiivi 2006/112/EÜ (mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi) artiklist 285 (ELT L 249, 18.9.2008, lk 13).

32 Nõukogu 15. oktoobri 2010. aasta rakendusotsus 2010/688/EL, mille kohaselt lubatakse Itaalia Vabariigil kohaldada erimeedet, millega tehakse erand direktiivi 2006/112/EÜ (mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi) artiklist 285 (ELT L 294, 12.11.2010, lk 12).

33 Nõukogu 15. novembri 2013. aasta rakendusotsus 2013/678/EL, millega Itaalia Vabariigil lubatakse jätkuvalt kohaldada erimeedet, millega tehakse erand ühist käibemaksusüsteemi käsitleva direktiivi 2006/112/EÜ artiklist 285 (ELT L 316, 27.11.2013, lk 35).

34 Nõukogu 8. novembri 2016. aasta rakendusotsus (EL) 2016/1988, millega muudetakse rakendusotsust 2013/678/EL, millega Itaalia Vabariigil lubatakse jätkuvalt kohaldada erimeedet, millega tehakse erand ühist käibemaksusüsteemi käsitleva direktiivi 2006/112/EÜ artiklist 285 (ELT L 306, 15.11.2016, lk 11).

2006/112/EÜ (väikeettevõtjate suhtes kohaldatava erikorra kohta) artikleid 281–294, olenevalt sellest, kumb kuupäev on varasem. Nõukogu võttis 18. veebruaril 2020 vastu direktiivi (EL) 2020/285,[35] millega muudeti direktiivi 2006/112/EÜ artikleid 281–294 väikeettevõtete erikorra osas.

(6) Kirjas, mille komisjon registreeris 26. juulil 2019, taotles Itaalia luba jätkata erandi kohaldamist pärast 31. detsembrit 2019 ning suurendada erandi künnist ja kohaldamisala.

(7) Direktiivi 2006/112/EÜ artikli 395 lõike 2 teise lõigu kohaselt teatas komisjon 20. septembri 2019. aasta kirjaga teistele liikmesriikidele Itaalia esitatud taotlusest. Komisjon teatas 23. septembri 2019. aasta kirjaga Itaaliale, et tal on taotluse hindamiseks kogu vajalik teave.

(8) Itaalia muutis oma taotlust komisjonis 5. detsembril 2019 registreeritud kirjaga, milles ta taotles üksnes luba kohaldada erandit kuni 31. detsembrini 2024.

(9) Direktiivi 2006/112/EÜ artikli 395 lõike 2 teise lõigu kohaselt teatas komisjon 10. detsembri 2019. aasta kirjaga teistele liikmesriikidele Itaalia esitatud muudetud taotlusest. Komisjon teatas 11. detsembri 2019. aasta kirjaga Itaaliale, et tal on muudetud taotluse hindamiseks kogu vajalik teave.

(10) Itaalia esitatud teabest nähtub, et erandmeetme taotlemise põhjused jäävad suures osas samaks. Erandmeede vähendab nii väikeettevõtjate kui ka maksuhaldurite halduskoormust ja nõuete täitmisega seotud kulusid ning aitab seega lihtsustada käibemaksu kogumise menetlust.

(11) Erandmeede on maksukohustuslaste jaoks vabatahtlik ja jääb selleks. Maksukohustuslastel on endiselt võimalus valida tavapärane käibemaksusüsteem kooskõlas direktiivi 2006/112/EÜ artikliga 290.

(12) Itaalia esitatud teabe kohaselt avaldab erandmeede üksnes väheolulist mõju lõplikus tarbimisetapis kogutava Itaalia maksutulu summale.

(13) Erandmeede ei mõju ebasoodsalt käibemaksust saadavatele ELi omavahenditele, sest Itaalia arvutab välja nõukogu määruse (EMÜ, Euratom) nr 1553/89[36] artikli 6 kohase hüvitise.

(14) Võttes arvesse erandmeetme võimalikku positiivset mõju väikeettevõtjate ja maksuhaldurite halduskoormuse ja nõuete täitmisega seotud kulude vähendamisel ning asjaolu, et see ei avalda olulist mõju kogu käibemaksutulule, tuleks Itaalial lubada erandmeedet kohaldada veel ühe ajavahemiku jooksul.

(15) Erandmeetme kohaldamise loa pikendamine peaks olema ajaliselt piiratud. Tähtaeg peaks olema piisav, et võimaldada hinnata künnise tõhusust ja asjakohasust. Lisaks peavad liikmesriigid direktiivi (EL) 2020/285 kohaselt võtma vastu ja avaldama 31. detsembriks 2024 kõnealuse direktiivi artikli 1 järgimiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid ning kohaldama neid alates 1. jaanuarist 2025. Seepärast on asjakohane anda Itaaliale luba jätkata erandmeetme kohaldamist kuni 31. detsembrini 2024,

---

[35] Nõukogu 18. veebruari 2020. aasta direktiiv (EL) 2020/285, millega muudetakse direktiivi 2006/112/EÜ (mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi) väikeettevõtete erikorra osas ning määrust (EL) nr 904/2010 halduskoostöö ja teabevahetuse osas, mille eesmärk on teostada järelevalvet väikeettevõtete erikorra nõuetekohase kohaldamise üle (ELT L 62, 2.3.2020, lk 13).

[36] Nõukogu 29. mai 1989. aasta määrus (EMÜ, Euratom) nr 1553/89 käibemaksust laekuvate omavahendite kogumise kindla ühtse korra kohta (EÜT L 155, 7.6.1989, lk 9).

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA OTSUSE:

Artikkel 1

Erandina direktiivi 2006/112/EÜ artiklist 285 lubatakse Itaalial kohaldada käibemaksuvabastust maksukohustuslaste suhtes, kelle aastakäive ei ületa 65 000 eurot.

Itaalia võib kõnealust ülemmäära suurendada selleks, et säilitada maksuvabastuse reaalväärtus.

Artikkel 2

Käesolevat otsust kohaldatakse kuni 31. detsembrini 2024.

Artikkel 3

Käesolev otsus on adresseeritud Itaalia Vabariigile.

Brüssel,

Nõukogu nimel
eesistuja